

[Per Hækkerup.]

hjemmemarkedspriserne for danske landbrugsvarer til drøftelse med landbrugets organisationer. Regeringen er ganske opmærksom på, at en nedbringelse af prisniveauet i givet fald i betragtning af landbrugets økonomiske vanskeligheder vil forudsætte økonomisk kompensation i en form, som nærmere må aftales.

Det vil sige, at så sent som den 15. februar talte statsministeren om en nedbringelse af landbrugets priser på hjemmemarkedet. Nu taler statsministeren om at undgå de prisforhøjelser, som landbruget vil være berettiget til i løbet af sommeren efter de hidtil gældende principper.

Jeg synes, det kunne være ganske interessant, om statsministeren ville løfte lidt af sløret for, hvorfor han og regeringen har ændret sit standpunkt. Hvad er det for synspunkter og argumenter, som man åbenbart fra landbrugsorganisationernes side har fremført over for regeringen, og som har været så tungtvejende, at regeringen har måttet frafalde et af de centrale punkter i regeringens oprindelige politik og nu er nået til den udvanding, som man her har formuleret på den meget forsigtige måde, statsministeren i sidste omgang har gjort?

Statsministeren taler videre om de dæmpende pris- og lønforanstaltninger:

„Blandt de pris- og løndæmpende forholdsregler skal jeg endelig nævne, at regeringen har taget op til undersøgelse spørgsmålet om at gøre faste priser og tidsfrister til et vilkår ved licitationer af offentlige bygge- og anlægsarbejder.“

Det er jo også et interessant punkt. Jeg har set udtalelser af sagkyndige på disse områder, som stiller sig tvivlende over for, om sådanne foranstaltninger dels vil være mulige at gennemføre i praksis, dels vil have nogen virkelig effektiv betydning i retning af at lægge en dæmper på prisudviklingen og omkostningsudviklingen. Men det får vi naturligvis at se.

Men det, der er det forbavsende, synes jeg, er, at statsministeren efter at have opgivet sine planer om nedsættelse af landbrugspriserne og efter at have suppleret, hvad han tidligere har sagt, med disse bemærkninger om de faste priser inden for bygge- og anlægsarbejderne mener at kunne fastslå, at disse pris- og omkostningsdæm-

pende foranstaltninger, der er blevet tilbage, er af en sådan karakter, at han i sin redegørelse her forleden dag kan sige:

„Der gennemføres prisdæmpende foranstaltninger, som medfører, at vi undgår dyrtidsportion nr. 2 efter julipristallet.“

Det må altså være statsministerens viden om virkningen af de stærkt nedskårne foranstaltninger, for så vidt angår landbrugsvarerne, og de usikre konsekvenser af bestemmelserne om faste priser inden for anlægs- og byggesektoren, der får statsministeren til at kunne fastslå som en kendsgerning, at vi undgår den anden dyrtidsportion efter julipristallet.

Det forekommer mig at være et dristigt postulat. Hvis denne dristighed havde præget statsministerens øvrige politik, kunne vi måske have opnået langt bedre resultater. Hvorvidt statsministerens beregninger her kan holde, er vi afskåret fra at bedømme, men hvis statsministeren vil oplyse folket om befolkningen om, hvorledes han når frem til, at de foranstaltninger, han her har nævnt, med garanti vil medføre, at den anden dyrtidsportion ikke kommer til udbetaling efter julipristallet, eller at der ikke bliver tale om den anden dyrtidsportion efter julipristallet, så tror jeg, vi vil lytte med megen interesse til statsministeren.

Jeg skal ikke gøre nogen bemærkninger om kredit- og finanspolitikken, det har hr. J. O. Krag gjort. Jeg tilslutter mig helt forståelsen af, at Nationalbanken på basis af den skitserede politik har måttet stille sig noget tvivlende over for, hvilket grundlag den giver for en rentelettelse i Danmark, og også, hvilket grundlag Nationalbanken mener at kunne finde for en diskontoned-sættelse.

I øvrigt indeholder 15 punkts programmet som allerede nævnt adskillige fornuftige ting, som også fandtes i den tidligere regerings 13 punkts program. Men det indeholder også ting, over for virkningen af hvilke vi må stille os skeptiske. Vi har endnu ikke fået forelagt, men får jo forelagt forslag om ændrede afskrivningsregler. Vi vil naturligvis se på dem, men efter det, der har været antydet i dagspressen, forekommer det os ikke, at der derigennem vil ske en lettelse for erhvervslivet, medens man derimod